

नारायणसहायस्याजेयत्वं कुं नारायणमाहात्म्यमेवाह देवदेवइत्यादिना देवानां योतकानां सूर्यचंद्राभिचक्षुर्मनोवाचां ज्योतिषां देवः प्रकाशकः येन सूर्यस्तपति तेजसेदः येन चक्षुषि पश्यंति इत्यादि श्रुतिभ्यः अ
नंतः त्रिविधपरिच्छेदश्च न्यः आत्मा स्वहृत्पंथस्य प्रधानं त्रिगुणालिका माया पुरुषश्चिद्रूपः तदुभयात्मा चिदचिन्मयः अव्यक्तो जगत्कारणरूपो बीजांतर्गतवदुल्लस्यः अतएव विश्वात्मा विश्वएवात्मा चेतनं शैव विश्व
मूर्तिमान्जगदंशेन ॥ ३१ ॥ एवं नारायणस्य जगद्धेतुत्वमुक्ता तस्य जगत्सहर्तृत्वमाह युगंतेति कालाग्रिरूपो नारायणो निर्दहेते ॥ ३२ ॥ ३॥ विनदिनः गर्जतः समुत्तिष्ठन् समुदतिष्ठन् उत्तिष्ठंतीत्यर्थः ॥ ३४ ॥
नाशायामासुः पयोधरा इति पूर्ववर्णनचयः अक्षमात्रैः रथाक्षमात्राभिः स्थूलाभिः सामान्येन पुंसं यद्वा धाराभिरिति धाराशब्द आकारांतः सोमपाशब्दवत्पुल्लिङ्गः धावमा नाएवराति आददेते हृदनीयं वस्ति ति धा
राः रा आदाने स्मात्किप् ॥ ३५ ॥ एकार्णवे इति अवांतरप्रलये स्मिन्पवननाशोक्तिर्निदाध इव तदनुपलंभमात्रपरा ॥ ३६ ॥ चतुर्युगसहस्रप्रमाणं ब्रह्मणो दिनं तदंते आपुता सलिले तर्हि तेत्यर्थः नारायण इत्या

देवदेवोत्थनं तात्मा विष्णुः सुरगुरुः प्रभुः ॥ प्रधानपुरुषो व्यक्तो विश्वात्मा विश्वमूर्तिमान् ॥ ३१ ॥ युगांतकाले संप्राप्ते कालाभिर्दहेते जगत् ॥ सपर्वतार्णवद्वीपं स
शैलवनकाननं ॥ ३२ ॥ निर्दहन्नागलोकां श्रपातालतलचारिणः ॥ अथांतरिक्षे सुमहन्नानावर्णाः पयोधराः ॥ ३३ ॥ घोरस्वराविनिदिनस्तडिन्मात्मा वलं विनः ॥
समुत्तिष्ठन् दिशः सर्वा विवर्षतः समंततः ॥ ३४ ॥ ततो भिनाशायामासुः संवर्ताभिर्नियामकाः ॥ अक्षमात्रैश्च धाराभिस्तिष्ठन्त्यापूर्य सर्वशः ॥ ३५ ॥ एकार्णवे तदा
तस्मिन्नुपशान्तचराचरे ॥ नष्टचंद्रार्कपवने ग्रहनक्षत्रवर्जिते ॥ ३६ ॥ चतुर्युगसहस्रतिसलिले नापुता मही ॥ ततो नारायणस्य स्तुसहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ ३७ ॥
सहस्रशीर्षपुरुषः स्वप्तुकामस्त्वतींद्रियः ॥ फटासहस्रविकटं शेषं पर्यंकभाजनं ॥ ३८ ॥ सहस्रमिव तिग्मांशुसंघातममितद्युतिं ॥ कुंदेदुहारगोक्षीरमृणालकुमुद
प्रभं ॥ ३९ ॥ तत्रासौ भगवान् देवः स्वपन्नजलनिधौ तदा ॥ नैशेन तमसा व्याप्तां स्वार्तां त्रिकुरुते विभुः ॥ ४० ॥ सत्त्वोद्रेकात्प्रबुद्धस्तु शून्यं लोकमपश्यत ॥ इमं चो
दाहरंत्यत्र श्लोकं नारायणं प्रति ॥ ४१ ॥ आपो नारास्तत्तनव इत्युपां नाम शुश्रुम ॥ अयनं तेन चैवास्ते न नारायणः स्मृतः ॥ ४२ ॥

ख्यानामयस्य यद्वा नारायणो देव आख्या प्रथायस्य स हिरण्यगर्भः सूत्रात्मा विश्वाभिमानो अतएव सहस्रपादादिमात् ॥ ३७ ॥ स्वप्तुकामः स्वदिनानि फटासहस्रं फणासहस्रं अभ्यतिष्ठति शेषः ॥ ३८ ॥
अमितद्युतिं अत्यंतं द्योतमानं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ सत्त्वोद्रेकात्तमसोभिर्भवेति सत्त्वस्या विभावात् शून्यं प्राणिसंचारीनं ॥ ४१ ॥ नारायणपदं निर्वर्त्ति आप इति नराज्जातानाराः दृढरयोर्द्वि
श्रुतिगौरादिगणपाठात्पामोडीषु गणकार्यस्यानित्यत्वान्न तत्तनवः तस्य नारायणस्यैव तनवः यथासौ वर्णकुंडलं सुवर्णमेव एवं रजा आपो नर एवेत्यर्थः नाराः आपः देहाद्याकारपरिणता अयनं निवासस्थानं य
स्य अथवा ताभिः सह तत्तादात्म्यं प्राप्य आस्ते इतिवानारायण इति तत्तद्व्याते देवानुप्राविशति आर्त्तेन्द्रियमनोयुक्तं भोक्तेत्याहुर्भनीषिण इति च श्रुतिः परमात्मन एव स्वसृष्टेः प्रवेशं देहसंबन्धेन भोक्तृत्वं च दर्शयति
तेन चेतना चेतनं सर्वजगन् नारायणालकमित्युक्तं भवति ॥ ४२ ॥